

UZASADNIENIE

Decyzją z 6.12.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku M. B. z 6.03.2013 r. w sprawie umorzenia należności na podstawie ustawy z 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) figurujących na koncie Spółki z o.o. (...), argumentując, że na koncie tej spółki figuruje tylko zadłużenie za zatrudnionych pracowników, natomiast brak jest zadłużenia wnioskodawcy, który jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 1.02.2006 r. na innym koncie niż konto spółki, co wobec braku zadłużenia z tytułu należności podlegających umorzeniu na podstawie przepisów abolicyjnych, skutkuje brakiem przedmiotu postępowania /decyzja k. 23 akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą M. B. odwołał się od niej, wnosząc o umorzenie zadłużenia, uzasadniając swoje stanowisko złym stanem zdrowia, a także zniszczeniem jego gospodarstwa po katastrofie pożarowej. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od ZUS kosztów procesowych według norm przepisanych /odwołanie k. 3-4, pismo procesowe wnioskodawcy k. 18/.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zakład podał, że wnioskodawca złożył 14.01.2019 r. wniosek o umorzenie należności w zakresie własnego zadłużenia i decyzja warunkowa jest już przygotowana /odpowiedź na odwołanie k. 12-13, e-prot. z 15.05.2019 r.; 00:01:07, 00:02:02/.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca - M. B. wystąpił 6.03.2013 r. z wnioskiem o umorzenie należności za okres 1999-2009 powstałych z tytułu nieopłaconych składek Spółki z o.o. (...) wynikających z tytułów wykonawczych H- (...), H- (...) oraz H- (...), na podstawie ustawy z 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) /niesporne, k. 2 akt ZUS/.

Na koncie Spółki z o.o. (...) figuruje w tym okresie wyłącznie zadłużenie za zatrudnionych pracowników, brak jest natomiast zadłużenia za M. B. /niesporne/.

Wnioskodawca jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. (...) podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 1.02.2006 r. na innym koncie niż konto spółki, tj. na koncie oznaczonym numerem NIP (...)niesporne, pismo ZUS z 12.10.2018 r. k. 20 akt ZUS/.

M. B. złożył 14.01.2019 r. wniosek o umorzenie należności w zakresie własnego zadłużenia, co do którego ZUS przygotował decyzję warunkową /niesporne, okoliczność przyznana przez ZUS e-prot. z 15.05.2019 r.; 00:01:07, 00:02:02/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Wobec bezspornych ustaleń faktycznych, bowiem wnioskodawca nie zakwestionował ich skutecznie w drodze postępowania dowodowego, należy przypomnieć, że 15.01.2013 r. weszły w życie przepisy ustawy z 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. 2012 r., poz. 1551), tj. ustawy umorzeniowej zwanej też abolicyjną, aktu prawnego specyficznego, skierowanego do zamkniętego katalogu podmiotów i obejmującego określony przedmiotowo i czasowo rodzaj należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek. Ustawa ta przewiduje możliwość umorzenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na FP, oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów, w tym kosztów egzekucyjnych, dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od 1.01.1999 r.

do 28.02.2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Wskazani adresaci ustawy umorzeniowej zostali podzieleni na dwie grupy. Do pierwszej, zaliczono tych, którzy przed 1.09.2012 r. zakończyli prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzą jej w dniu wydania przez ZUS decyzji określającej warunki umorzenia (pkt 1 ust. 1 art. 1 cyt. ustawy abolicyjnej), zaś, do drugiej grupy zaliczono osoby, które nadal prowadzą działalność, określając je jako osoby inne niż wymienione w pkt 1 ust. 1 art. 1 (pkt 2 ust. 1 art. 1 cyt. ustawy abolicyjnej).

Przepisy ustawy abolicyjnej mają zastosowanie do osób prowadzących pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, w okresie od 1.01.1999 r. do 28.02.2009 r. i z tego tytułu podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu. Zgodnie z cyt. przepisem ustawy systemowej, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważano do 28.02.2009 r. osobę prowadzącą pozarolniczą działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, twórcę i artystę, osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne lub z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej, umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Skoro na koncie Spółki z o.o. (...) istnieje jedynie zadłużenia składkowe za zatrudnionych pracowników, co do których cyt. wyżej ustawa abolicyjna nie ma zastosowania, a przy tym nie ma na koncie tejże spółki zadłużenia na własne ubezpieczenie wnioskodawcy, przeto zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴§1k.p.c. oddalił odwołanie.

Na podstawie art. 98 §1 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).